

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.-C. Halleux i L. Van den Broeck, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) — Paszporty biometryczne zawierające odciski palców — Brak wydania wskazanych paszportów w terminie przewidzianym w rozporządzeniu

Sentencja

1) Nie wykonując w przepisany terminie wymogów technicznych dotyczących wydania paszportów biometrycznych zawierających odciski palców Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 156 z 1.6.2013.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-653/13)

(2014/C 93/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia, E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE w związku z niepodjęciem wszystkich działań koniecznych do zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie C-297/08, w którym stwierdzono, że Republika Włoska, nie podejmując w odniesieniu do regionu Kamapania wszystkich działań koniecznych do zapewnienia odzyskiwania lub unieszkodliwiania odpadów bez zagrażania zdrowiu ludzkiemu i bez szkodenia środowisku, a w szczególności nie tworząc odpowiedniej zintegrowanej sieci urządzeń do unieszkodliwiania odpadów, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 4 i 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE (¹) z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów;

— zasądzenie od Republiki Włoskiej na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 256 819,20 EUR

dziennie (lub 85 606,40 EUR dziennie za każdy rodzaj urządzeń), pomniejszonej ewentualnie o kwotę wynikającą z proponowanej formuły stopniowego zmniejszania, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia całkowitego wykonania wyroku w sprawie C-297/08;

— zasądzenie od Republiki Włoskiej na rzecz Komisji ryczałtu, którego wysokość wynika z pomnożenia kwoty dziennej w wysokości 28 089,60 EUR przez liczbę dni trwania naruszenia od dnia ogłoszenia wyroku w sprawie C-297/08 do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie,

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Włoska nie podjęła działań koniecznych do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-297/08. Proponowana kara (okresowa kara pieniężna oraz ryczałt) zostanie dostosowana do ciężaru naruszenia oraz jego czasu trwania z uwzględnieniem konieczności zapewnienia odstrasżającego charakteru kary celem uniknięcia powtórnych naruszeń.

(¹) Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 11, s. 9)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugalia) w dniu 16 grudnia 2013 r. — Estado português przeciwko masie upadłościowej Banco Privado Português SA, w likwidacji

(Sprawa C-667/13)

(2014/C 93/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal do Comércio de Lisboa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Estado português.

Strona pozwana: Masa upadłościowa Banco Privado Português SA, w likwidacji.

Pytania prejudycjalne

1) Czy decyzja (¹) obciążona jest brakiem uzasadnienia ze względu na to, że:

a) nie wskazuje powodu, dla którego gwarancja ustanowiona przez państwo portugalskie ma wpływ na handel pomiędzy państwami członkowskimi?

b) nie wyjaśnia powodu, dla którego pomoc przyznana w formie gwarancji, która w pierwszej chwili została uznana za objętą zakresem art. 107 ust. 3, obecnie została uznana za sprzeczną ze wspólnym rynkiem?

- 2) Czy decyzja obarczona jest sprzecznością pomiędzy uzasadnieniem a decyzją, w odniesieniu do momentu, od którego należy uznać decyzję za sprzeczną z prawem: od dnia 5 grudnia 2008 r., czy od dnia 5 czerwca 2009 r.?
- 3) Czy decyzja jest sprzeczna z art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie, w jakim przyznana pomoc nie miała wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi, w szczególności z uwagi na cel pożyczki i na rzeczywiste jej wykorzystanie oraz z uwagi na fakt, iż jej beneficjent nie prowadził działalności od dnia 1 grudnia 2008 r.?
- 4) Czy decyzja jest sprzeczna z art. 107 ust. 3 TFUE w zakresie, w jakim pomoc była przeznaczona na uniknięcie poważnego zagrożenia dla gospodarki danego państwa członkowskiego, oraz w tym zakresie pomoc ta jest zgodna ze wspólnym rynkiem?
- 5) Tytułem pomocniczym: Czy [art. 14] ust. 1 i 2 rozporządzenia 659/1999⁽²⁾ przemawiają za tym, aby w niniejszym przypadku zastosować obniżenie kwoty, która ma zostać odzyskana, w sytuacji gdy przepis ten ma zastosowanie w sposób niedyskryminujący do wszystkich wierzycieli upadłego?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2011/346/UE z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09) udzielonej przez Portugalię w postaci gwarancji rządowej udzielonej BPP [notyfikowana jako dokument nr C(2010) 4932] — Dz. U. L 159, s. 95.

⁽²⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 (obecnie art. 88) Traktatu WE — Dz. U. L 83, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) w dniu 27 stycznia 2014 r. — Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa — Extranjeria przeciwko Samirowi Zaizoune

(Sprawa C-38/14)

(2014/C 93/32)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa — Extranjeria

Strona pozwana: Samir Zaizoune

Pytania prejudycjalne

Czy w świetle zasady lojalnej współpracy i zasady skuteczności dyrektyw art. 4 ust. 2 i 3 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie istnieniu uregulowań krajowych, takich jak te będące przedmiotem postępowania głównego, i dotyczącej

ich wykładni, na mocy których można nałożyć na cudzoziemca z tytułu nielegalnego pobytu jedynie karę finansową, której dodatkowo nie można łączyć z karą wydalenia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 6 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. U. L 348, s. 98).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Włochy) w dniu 3 lutego 2014 r. — CASTA i in. przeciwko A.S.L. di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4) i Regione Piemonte

(Sprawa C-50/14)

(2014/C 93/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Consorzio Artigiano Servizio Taxi e Autonoleggio (CASTA), Galati Lucimorto Roberto — Autonoleggio Galati, Seren Bernardone Guido — Autonoleggio Seren Guido

Strona pozwana: Azienda Sanitaria Locale di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL T04), Regione Piemonte

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii w dziedzinie zamówień publicznych — a mianowicie ogólne zasady wolnej konkurencji, niedyskryminacji, przejrzystości i proporcjonalności, jako że przedmiotem niniejszej sprawy są zamówienia objęte wyłączeniem — stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego pozwalającemu na bezpośrednie udzielanie zamówień na usługi transportu medycznego stowarzyszeniom wolontariatu, zorganizowanym głównie w oparciu o nieodpłatne świadczenia i w wypadku rzeczywistego zwrotu kosztów?
- 2) W przypadku uznania, że rozpatrywany sposób udzielenia zamówienia publicznego jest zgodny z prawem wspólnotowym, czy konieczne jest wcześniejsze porównanie ofert pochodzących od większej liczby jednorodnych podmiotów (ewentualnie także wspólnotowych) uprawnionych do bezpośredniego uzyskania zamówienia, w celu ograniczenia ryzyka poniesienia niepotrzebnych lub nieracjonalnych kosztów, i czy zatem w taki sposób należy interpretować przepis prawa krajowego, który pozwala na bezpośrednie udzielenie zamówienia?
- 3) W przypadku uznania, że rozpatrywany sposób udzielenia zamówienia publicznego jest zgodny z prawem wspólnotowym, czy stowarzyszenia wolontariatu, którym bezpośrednio udzielono zamówienia muszą być objęte szczegółowymi ograniczeniami procentowymi w zakresie równoległego dostępu do rynku, i czy zatem w taki sposób należy interpretować przepis prawa krajowego, który przewiduje, że działalność gospodarcza tych stowarzyszeń musi mieć charakter uboczny?